

...a., beiden behoudens aanspraak op pensioen: ... bevorderd bij den waterstaat: tot ing. 1e H. S. J. ... tot ing. 2e kl. J. van der Toorn; en tot adsp.-ingen. J. H. Buijgenberg.

's GRAVENHAGE, 7 Maart. H. M. de Koningin heeft eene som van f 50 aan de nagelaten betrekkingen met de pink de jongste Wees verongelukke schepelingen geschonken.

GOUDA, 6 Maart. Heden werden den WeEdelen Heer van Hinloopen Labberton, gewezen schoolopzener, twee rijke geschenken aangeboden, door de onderwijzers van zijn gewezen distrikt en eenige zijner vrienden en stadgenooten; als blijvend bewijs hunner hoogachting en erkenning van al het goede dat ZijnEd. zoo ruimschoots gedurende een groot aantal jaren in het Lager onderwijs heeft mogen bewerken.

— Naar men verneemt, is thans zeker, dat alhier een rijk telegraaf-bureau zal worden opgericht in verbinding met de overige plaatsen langs den Rijnspoorweg gelagen. De aanbesteding van een en ander, hiertoe benodigd, zal eerstdaags plaats hebben.

NIEUWEDIJEP, 5 Maart. Heden ochtend heeft men den machinist van de hier in de haven liggende stoomboot *Gruaf van Rechteren* dood in zijne hut gevonden; de ongelukkige was door turfkolendamp gestikt, en laat een vrouw en kinderen na.

HOORN, 4 Maart. Op de markt alhier werden 14 stapels kaas aangevoerd, wegende 8207 \mathcal{E} ; prijs kleine f 25.

DOKKUM, 3 Maart. Ofschoon op het land de vraag voor vlas aanhield, echter iets beneden vorige prijzen, was ook heden de aanvoer hier niet belangrijk; terwijl ook koopers lager gestemd waren, ruimde het aangevoerde reeds langzaam op, daarentegen was voor snuit veel attentie en werd dit hooger betaald. Chicorij f 9 per 100 kilo, doch gaat nog weinig in om.

BLOKZIJL, 3 Maart. Boter heden met weinig aanvoer en de prijzen flauwer, dezelve werd afgezet het \mathcal{E} 2 1/2 tot 10, het 1/4 vat a f 24 en het 1/4 a f 48.50.

DALFSEN, 5 Maart. Bij sommige landlieden wordt zulk een gebrek aan hooivoeder voorzien, dat zij, ten gevolge der reeds zoo hooge prijzen, hun vee dagelijks, niettegenstaande de nijpende koude, een gedeelte van den dag op de heide hoeden, om zoodoende hunnen hooivoorraad zooveel mogelijk te verlengen. Menige kleine landbouwer heeft niet langer dan eene maand hooi, wil hij volgens gewoonte voeren.

VENHUIZEN, 2 Maart. Omstreeks vier ure achtermiddag ontstond hier brand in het gesticht n° 2 op de ... die binnen het uur zes zalen, het hospitaal, en dertig woningen van veteranen heeft in de asch gelegd. De woedende vlammen door den NO. wind aangedreven, op een brandmuur stuitende, werden door den ijver en de hulpvaardigheid der bevolking bedwongen. De zieken zijn gered en niemand is omgekomen, doch de arme gezinnen konden niets redden en hebben al hunne kleeding en huisraad verloren, terwijl allen, mannen, vrouwen en kinderen, even als vele kolonisten, bij geens aan ondérkomen in de open lucht moeten doorbrengen. De aanvankelijke verwarring, het gekraak van instortende huizen en het gemor van vrouwen en kinderen, leverden een ontzettend schouwspel op. Gelukkig dat het dag was en de orde spoedig gehandhaafd kon worden; de ramp kon verschrikkelijk geweest zijn, want onmogelijk zou men bij de langdurige droogte, weinig water en fellen wind, den voortgang der vlammen hebben kunnen beteugelen en veertien honderd menschen aan het gevaar van levend te verbranden hebben kunnen onttrekken. (*Amst Ct.*)

HEERENBERG, 7 Maart. Tot rektifikatie en kompliment van het bericht uit 's Heerenberg No. 3294 van uw zeer geacht Dagblad dient: dat de valsche guldens wel gerand zijn, maar het randschrift missen. De alhier gevatte persoon, Wagener geheeten, is te Elten woonachtig, waarheen hij zich, niet lang geleden, van Elberfeld, had begeven. Spoedig na zijne inhechtenisneming, heeft men, ten zijnen huize de gereedschappen der valsche munterij in beslag genomen. Benige dagen later werd een jong mensch, mede te Elten woonachtig, van zeer goed uiterlijk, als verdacht medeplichtig te zijn, in verzekerde bewaring genomen, die dan ook, althouds bekende schuldig te zijn, innig leedwezen er over gevoelde, en zeide, door zijnen vader tot het uitgeven van die guldens dringend aangespoord te zijn, ten gevolge waarvan hij de vader is gevat. Men gelooft stellig, dat er nog meer medeplichtigen zijn.

— In den Rijn, nabij ... hebben men onlangs een metalen afgodsbeeld, van aanmerkelijke grootte gevonden, van welk beeld een arm was afgebroken.

DALFSEN, 4 Maart. Gastoren werden de ... nars van dit dorp door het barnhoorn opgeroepen, om een hevigen heidebrand, die reeds tot dicht bij de huizen was gespreid, te helpen blusschen. Daar echter de brand niet zoo dreigend liet aanzien, kwam er geene toereijning aan; doordien reeds velen met de berging van ... medren bezig waren. Gelukkig echter kwamen,

juist toen het gevaar het ergste was, een 200tal menschen uit Dalen ter hulpe snellen, waaraan het dan ook, benevens aan de gunstige draaijing des winds, te danken is, dat er behalve het afbranden van eenige roggeakkers, geene verdere onheilen hebben plaats gehad.

De oorzaak van deze menigvuldige heidebranden wordt veelal aan de schaapherders toegeschreven, die, om in het voorjaar nieuw voeder te hebben, de oude heiden in brand steken. Intusschen ware het te wenschen dat hun zulks, vooral bij deze droogte, werd belet, terwijl anders deze spekulatie den boeren wel eens duur kon te staan komen. (*H. & Effbl.*)

Men leest in de Tweede Editie van het *Handelsblad*: WEENEN, 7 Maart. Den 2ⁿ Maart heeft een gevecht plaats gehad tusschen de Turken en Montenegrijnen, bij de Turksche vesting Lessandria, aan de oevers van het meer van Scutari.

De Montenegrijnen verloren 7 dooden en 17 gekwetsten, doch zij ontnamen aan de Turken een met kanonnen gewapend vaartuig. Vijf en twintig Turken vielen in hunne handen en werden onthoofd. De uitslag van den strijd bleef onbeslist.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 6 Maart. Men schijnt thans omtrent de bedoelingen van het nieuwe Engelsche kabinet ten aanzien van Frankrijk gerust. De vriendschappelijke verzekeringen, door lord Derby en lord Malmesbury in hunne redevoeringen en brieven uitgedrukt, doen vermoeden dat de herstelling der eensgezindheid in de betrekkingen van beide goevernementen als een feit kan worden beschouwd. De ministers van Koningin Viktoria zouden in dit oogenblik geen andere taal kunnen voeren, dan waartoe de staatkunde hen dwingt.

Intusschen kent men den grond van lord Derbys bedoelingen niet. Ook omtrent de overige bij den val van lord Palmerston nog hangende quaestien is men in onzekerheid, aangezien lord Derby verklaard heeft zich, alvorens een partij te kiezen, moest bekend maken met die quaestien en ze onderzoeken.

— De volgende beschouwing over de Italiaansche sluipmoordenaars van den 14ⁿ Januarij is aan een Duitsch blad ontleend:

Van de vier personen, die wegens Keizersmoord te recht stonden, voor de gezwoorenen van het Seine-departement, waren drie gemeene booswichten, Italiaansche bandieten, welke tot voorbeeld kunnen dienen aan iedereen melodramaschrijver, die een kerel in zijn stuk noodig heeft, gereed om voor tien zechinen een kop af te snijden. Gomez was de domste van hen, en alleen om zijn domheid schijnt hij met levenslangen dwangarbeid vrijgekomen te zijn; Rudio, ondanks zijn adel, is de gemeenste; Pierri de onbeschoftste. Pierri sprak mede over de onafhankelijkheid van Italië; daarbij schijnt echter geen andere gedachte hem voor den geest gezweefd te hebben dan de mogelijkheid om zijn majoorsepauletten terug te krijgen, die hem in Toskane, volgens billijkheid, zijn afgenomen. Hij was wegens diefstal gestraft en had een zakuurwerk gestolen, maar dat, zeide zijn verdediger, was een afdwaling van zijne jeugd. De afdwalingen van zijn rijper leeftijd hebben ongetwijfeld een grooteren omvang, maar daarom niet meer adel.

De eenige, die bij de gezwoorenen eenige deelneming opwekte, was Orsini. Zijn ijne trekken, zijne zachte (!) oogen, zijn bittere glimlach worden als bekoorlijk geschilderd, doch zijn dit zeker alleen voor zwakke zielen. Ook hem werden lage overbiedingen ten laste gelegd; evenwel werd betoogd dat hij slechts wegens staatkundige woelingen veroordeeld is geweest. Hij is een van die onverbeterlijke zamenzweervers, die als pestbuilen van de inwendige kwalen van Italië getuigenis geven. Wie zou zoo onmenschelijk zijn aan Orsini, opeegte vaderlandsliefde te ontzeggen? Maar het middel, dat hij gebruikte, was zoo verkeerd mogelijk. Aangenomen, met den Keizer was ook het keizerrijk gevallen, zoo zouden in Italië, wel is waar, nieuwe inwendige beroeringen bereid geworden zijn, maar zekerlijk geen eenheid en geen vrijheid. Welke toekomst zou een staatsorde kunnen hebben, die, als Mazzini's republiek, door sluipmoordenaars verder ingevoerd ware?

Orsini verachtte den achterdoenden Mazzini als lafhartig, en zijn eigen, door ongeregelde hartstogten en een ongebonden leven zoo zeer in vlammen gezette zielskracht heeft iets schrikwekkends. Het is vreeselijk zich dezen tot vertwijfeling gebragten man te denken, die met thermometer en horologie in de hand donderboeder boven het vuur droogt. Toch kon het der welsprekendheid van Jules Favre niet gelukken voor dezen koelbloedigen booswicht de gemoederen te vermurwen. Orsini's verschijning voor het gerecht toonde menige gewone zijde zijns karakters. Maar een bijzondere dwaasheid bleek uit den brief, dien hij aan den Keizer schreef.

De Keizer wordt daarin als scheidsregter van Italië voorgesteld. Wij erkennen dat deze brief, in verband met de wijze, waarop hij ter algemeene kennis is gebracht ons toeschijnt eenige overeenkomst te hebben met e bom, die men Orsini veroorlooft nog stervend naar Italië te slingeren. Voor velen zijner landslieden was hij daardoor tot een martelaar en heilige in den republikeinsche kalender. Natuurlijk valt aan zijn gratie te denken. Dat hij den Keizer, heeft willen vermoorden, dit zou de Keizer welligt kunnen vergeven; maar Orsini en zijn moordgenooten 156 onschuldige lieden de straat gewond en gedood hebben, schreit om boer Zoolang de doodstraf niet afgeschaff is moet zij in zwaer geval worden voltrokken.

— Men zeide in het paleis van Justitie, dat Pierri sedert zijne veroordeeling, verzocht heeft den prokureur-generaal te spreken, en hij dezen beloofd had, indien hem verzachting van straf werd geschonken, nieuwe en volledige bekentenissen te zullen doen, al de onderuitgewekenen gesmeede plannen te openbaren en alle te noemen, die tot het komplot van den aanslag van 14 Januarij behoorden.

— Dat prinses Mathilde om genade voor Orsini hebben gebeden en de aanleggers van den moordaansticht niet de doodstraf zullen ondergaan, wordt hier en daar nog geloofd.

— Orsini's zuster, een zeer achtenswaardige dame die volstrekt de overdrevene denkbeelden haars broeder niet deelt, heeft verlof ontvangen zich naar Parijs te begeven, om den veroordeelde den troost te brengen, die voor hem de laatste schijnt te zullen zijn.

— De vrouw van Rudio, die eerst 18 jaren oud en moeder van twee kinderen is, heeft naar men zegt zich om genade voor haren echtgenoot tot de Keizerin gewend.

— De Regering heeft aan den heer Baard, den advocaat van het Fransche gezantschap te Londen, een nieuwe reeks van stukken gezonden, welke op den beschuldigde Bernard betrekking hebben.

Men zegt dat Ledru Rollin Bernards verdediging op zich zal nemen, ingeval deze te Londen van medeplichtigheid aan den aanslag van 14 Januarij mogt worden beschuldigd.

— Al de in de departementen in hechtenis genomen personen worden naar Parijs overgevoerd; daar zal hun zaak worden onderzocht, en dezulken aangewezen, die vrijgesteld, naar een bestemde plaats gezonden of uitgezwezen moeten worden. De militaire administratie te Algérie heeft bevel ontvangen zich gereed te houden om een bepaald getal staatkundige veroordeelden te ontvangen. Men zegt, dat van 1848—1852 34,000 personen, daaronder die van de Junij-dagen, begrepen zijn. Van dat getal had Lodewijk Napoleon, hetzij als president, hetzij als Keizer, 31,000 gegratieerd. Vooral onder deze laatsten zijn in de verleden maand vele inhechtenisnemingen bewerkstelligd. Verscheidene honderde zullen naar Marseille getransporteerd en in afwachting van hun vervoer naar Lambessa, in het kasteel van If opgesloten worden.

Onder de naar Parijs getransporteerde verdachten behoort ook de hoofdredakteur van den *Guetteur* van St. Quentin, de heer Gastineau, met omtrent twintig te St. Quentin-zelf en in het departement der Aisne in hechtenis genomenen.

— Men berigt, dat de minister van Binnenlandsche Zaken den *Siecle* de vergunning heeft ontzamen van zijne nummers op den openbaren weg te verkoopen, die verkoop bedroeg dagelijks omstreeks 5000 exemplaren. Het blad heeft zich, die vergunning op den hals gehaald, doordien het nagelaten had Felix Pyats paas niet te laken.

— De heer Vuillot is door den Keizer ontvangen en aan de Keizerin voorgesteld. Hem is die eer te heere gevallen uithoofde van een werk, waarin de bekende publicist zeer strenge maatregelen voorstelt tegen gevaarlijke boeken, die de godsdienst aanranden.

— De Siameesche gezanten zijn heden hier aangekomen en hebben in het hotel du Louvre hun intrek genomen. Daar verblijft nog een ander Aasiat, namelijk de vorst Maharadscha, ex-koning van Lahore.

— De nog te doene Parijsche verkiezingen, voor het Wetgevend Ligchaam, zullen in het begin van April, volgens de nieuwe kiezerslijsten die den 31ⁿ Maart gesloten moeten worden, plaats hebben.

— De Maatschappij van den Lyons-Gaafschanspoorweg had groote toebereidselen gemaakt, om de opening van dien weg op den 16ⁿ dezer maand plegtig te vieren; naar men verneemt zullen die feestelijkheden tot later worden uitgesteld, uithoofde der nieuw ingevoerde reglementen omtrent de paspoorten en reizen dellingen.

— Men spreekt nog steeds van wijle de koningin van Oude; onder anderen verhaalt men, dat toen haar Indische majesteit te Parijs aankam, de Keizerin haren wensch had te kennen gegeven, de hofdames, in wien die haar vergezelden. Een adjudant werd met de boodschap naar het hotel Lafitte gezonden, doch ontving tot antwoord, dat hoe gaarne men de Keizerin aange-

STADSNIUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 8 Maart.

BEVALLEN (4 Maart): W. B. Weissman, geb. Stoerhaan, Z. — (5 Maart): M. J. de Bull, geb. Heynsius, Z. — C. H. v. d. Emster, geb. van Wiekera, D.
OVERLEDEN (2 Maart): L. C. Krom, geb. Volkens, 56 j. — (3 Maart): A. Keesen, wed. P. Hijzelendoorn, 63 j. — M. C. Holtz, 64 j. — J. W. Meinez, 7 j. — W. Evers, 4½ j.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		6 MAART 4½ u. geb.		
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.			
Nederl. Bank	4	173		
Nederl. Werkel. Schuld	2½ pCt.	64	64½	
Dito Dito	3	76¾		
Dito Dito	4	97½	97½	
Amortis. Syndik.	3½	92		
Aand. Handel-Maatsch.	4½	136¾	136¼	136½
Oost-Ind Leening	4			
Aand. Holl. Spoorweg.				
Leening idem	4½ pCt.			
Aand. Rijn-Spoorweg	4½			
Maatschappij van Weld.	4			
België, Cert. Adm. B. bk.	2½			
Dito bij Rothschild	3½			
Frankrijk, Certifikaten	3			
Spanje, Obligatiën	1¼	261½	261½	261½
Dito	3	4 ¾	431½	
Dito Binnenl.	3	3 9/16	37½	
Amortisable Schuld		6 7/8		
Bewijzen Coupon		5 1/16		
Crediet Instel. bij Prost & Co.		73		
Portugal, Obligatiën	3 pCt.	45¾		
Dito 1856	3	44 7/8		
Dito Uitgestelde				
Rusl., Obl. bij Hope en Co.	5 pCt.	104½		
Dito bij idem 1828/1829	5	102½		
Cert. bij idem 1831/1833	5	91		
Dito bij idem 1840	4	84½		
Dito bij Stieglitz	4	84½		
Dito Nieuwe	4			
Dito 5de Serie	5			
Dito 1855, 6de Serie	5	99 7/16	99 7/16	
Dito adm. te Hamburg	5			
Dito dito te Londen	5	99		
Dito dito dito	4½			
Inschrijving in Assignat.	6			
Certifikaten van dito	6	65¾		
Spoorweg Aktiën	5	73	73¾	
Polen, Aand. 1835, fl. 500				
Obligatiën	4 pCt.	78¾		
Pruissen, Obligatiën	4½			
Aandeelen 1854	3½	205		
Oostenrijk, Obl. bij Gollen C.	5			
Dito dito	4			
Dito Metalliek	5			731½
Dito Rente Amsterdam	5	87	87½	87½
Dito Nationale 1854	5	761½	761½	761½
Dito dito	2½	38½	38¾	38¾
Weener Bank-Aktiën	f			
Dito Aand. fl. 250, 1839				
Dito dito v. 250, 1854	4 pCt.			
Napels, Cert. bij Lam. en B.	5			
Dito bij Rothschild	5			
Denemarken, Oblig. te Lond.	5			
Dito	3			
Braziliën, Geldl. 1824 v. £ 100	5			
Dito 1839 van £ 100	5			
Dito 1843 " £ 100	5			
Dito 1852	4½			
Sardinië	5	89¼		
Peru, Geldl. 1854	4½			
Dito te Parijs				
Ecuador, (blig. 1855	1			
Venezuela, dito 6 pCt thans	4½			
Dito Uitgestelde	2	1115 7/16	12	
Grenada, Obligatiën	3¼	19½		
Dito Uitgestelde		51¾		
Mexiko dito	3	19½	19¾	
Nrd Amer., Ph. Hope en C, Ir. A				
Dito dito				
Dito bij Rothschild	5 pCt.			
Hollands Spoorweg-Aandeelen				
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 pCt.	87	87¼	87
Louisiana	5	99½		
Griekenl., Obl. Geldl. 1825	5	415 7/16		

Met zeer weinig affaire zijn de Hollandsche fondsen wederom tot vorige koersen verhandeld. Oostenrijksche in minder vaste stemming. Russische 5 pCt. bij Stieglitz iets aangenamer.

Koers van het Geld: Beleening 4 pCt., Prolongatie 3½ pCt., Diskonto 4 pCt.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	55¾	2/m. Lissabon	35½
Zigt	56½	2/m. Londen	11.80
2/m. Bordeaux	54¾	Zigt	11.67½
1/2 m. Madrid	55½	Rotterdam	1/2
3/m. Madrid	29 1/2		
Cadix	29 1/2		
Seville	29 1/2		
Bilbao	29 1/2		
Lissabon	29 1/2		
Porto	29 1/2		
2/m. Genua	45½		

naam wilde zijn, de Indische dames zich, aan wie het niet mochten vertoonen, daar godsdienst haar verbod den sluier voor een vreemdeling op te ligten. De Keizer opgemerkt hebbende, dat de nieuwsgierigheid, zijner gemalin door die weigering te meer geprikkeld was, nam een list te baat. Men ontbood van den Franschen schouwburg prachtige indische gewaden, waarmede eenige hofdames der Keizerin zich kleedden; deze, vergezeld van een ordonnans-officier die de rol van tolk speelde, verschenen in de zaal, waar H. M. haar wachtten. Na de gebruikelijke begroetingen en kniebuigingen, alle met een indischen tint gekleurd, deed de tolk een toespraak, welke de Keizerin met de grootste aandacht aanhoorde. Vervolgens vroeg hij den tolk de dames te verzoeken zich te ontsluitenen; maar deze weigerden, op grond harer godsdienstige voorschriften. De Keizer, die bij deze komedie moeite had zijn lach te bedwingen, gaf eensklaps een teeken en al de sluijers vielen. Men oordeele over de verbazing der Keizerin, toen zij hare eigene hofdames in Oostersch gewaad voor zich zag.

Dag aan dag verkrijgen de betrekkingen van Sardinië met Napels meer bezwaren. In de diplomatieke saken wordt een breuk tusschen beide landen als onvermijdelijk beschouwd.

In een brief uit Turijn, aan den *Courier des Alpes*, komt onder anderen het volgende voor: De *Italia del Popolo* is Zaterdag voor de negende maal in beslag genomen. Zondag 11. heeft de tiende inbeslagname plaats gehad; het blad, zijn lezers niet van dat Nummer willende berooven, heeft het herdrukt met mitlating van het geïncrimineerde artikel.

De officiële bladen zijn blijven volharden in hun stilzwigen over de bewegingen te Genua; maar de *Italia del Popolo*, die daarvan het best op de hoogte is, (dit blad is het orgaan der Mazzinisten) zegt dat de diefstallen en aanvallen, die gedurende den laatste tijd te Genua voorgevallen zijn, aan de uitgevekenen en andere personen toegeschreven moeten worden, welke zich aan deze daden van geweld oergaven, niet zoozeer om de diefstallen-zelven, maar om zekere geding in het land te onderhouden. Te Spezia zouden alle voorzorgsmaatregelen genomen zijn om de bevrijding van galeiboeven tegen te gaan, welke 300 in getal van het gevaarlijkste soort zijn. Men moet hopen dat er licht komen zal in alles, wat op dit oogenblik op zulke geheimzinnige wijze geschiedt.

Men verneemt verder, dat het verzet tegen de wet omtrent de uitgewekenen krachtiger wordt en het ministerie moeite zal hebben om haar zonder belangrijke wijzigingen te doen aannemen.

ENGELAND.

LONDEN, 6 Maart. De heer John Bright, die sedert zijn optreding in het parlement geen redevoering heeft gehouden, heeft eenige dagen geleden zich schriftelijk over de aftreding van het ministerie uitgelaten. In eene meeting te Newcastle-on-Tyne, was hij uithoofde van zijn verzet tegen de zamenzweeringsbill, met een votum van dankbetuiging vereerd. Ten gevolge daarvan schrijft hij aan den sekeraar hiermee een brief, waarin voorkomt: „Ik wensch u en het land geluk met den val van het slechtste ministerie, dat ik ooit gekend heb.”

Het Londensche genootschap tot bevordering der schoone kunsten (*de Society of arts*) is voornemens om in 1861 of later eene algemeene tentoonstelling te houden van voorwerpen van kunst en nijverheid, welke onderneming de prins van Wallis met zijn beschermheerschap zou vereeren. Overmorgen zal eene vergadering worden gehouden om over dit plan te beraadslagen; hetwelk nu reeds door den *Times* wordt afgekeurd, op grond 1º dat de prikkel der nieuwheid van zulke dingen voorbij is; en 2º dat de tijd sedert de Londensche wereldtentoonstelling verlopen te kort is, om te verhoeden dat men de aandacht van dien aard bij andere vindingen afbrengen.

Op het voorstel van den heer Roebuck, werd omstreeks veertien dagen geleden, een commissie van zeven leden van het Lagerhuis benoemd, tot het onderzoeken van een ingebrachte klacht tegen het parlementslid Isaak Butt, wegens het misbruik maken van de voorregten welke hij, als parlementslid bezit. De uitkomst van het onderzoek bracht een aantal kabalen aan het licht, waarbij zekere W. Parr een groote rol schijnt te hebben gespeeld. De hoofdzaak komt hierop neer: An Mirad Khan, een groote uit Opper-Sind; die wegens vervalsching van een testament door de Kompanjie tot zware boeten was veroordeeld, 't welk het verlies van het grootste deel zijner goederen na zich sleepte, kwam een paar jaren geleden, in Engeland, om een herroeping of een verzoening van het vonnis te bewerken. Hij geraakte in betrekking met Isaak Butt, dien men hem had aangewezen als hem nuttig te kunnen zijn. Er vormde zich spoedig een soort van hoer onder den Oosterschen groten handelaar waarschuwde Butt hem voor Conly, welke handelaar den Indier, om den meer anderen, met den eersten in kennis had gebracht, terwijl Conly hem voor

Butt waarschuwde. Butt was inmiddels degene, die zich het meest voor des Khaus zaak beijverde. Hij trad in briefwisseling met de Kompanjie en de commissie en dreigde de zaak voor het parlement te brengen, het welke ten gevolge had dat men den Khan, ried op Butts aanbeveling naar Indië te vertrekken en daar gedurende den opstand in 't belang der Engelsche regering te handelen. Nu vraagt men, in hoe verre Butt de voorregten van het Hoogerhuis heeft geschonden door zijn invloed te bezigen in het bevorderen van 't geen hij als iemands regt beschouwde en hij voor zijne dienst als advokaat van de partij eene belooning had ontvangen. Hij ontkent niet, dat in geval de Khan zijne goederen terug ontving, hem 10,000 £ zou geschonken worden, waarvan hij bereids 2300 of 2000 £ ontvangen had, en zegt die som bestemd te hebben om in het belang van den Khan een reis naar Indië te ondernemen. De commissie heeft Butt van het hem ten laste gelegde vergrijp vrijgesproken.

Te Liverpool is onlangs een ontvlugte slaaf uit New-Orleans, wiens verhaal van zijn lotgevallen hierop neêrkomt, aangekomen. Hij heet Tom Wilson, is 45 jaar oud en behoorde tot de katoenperserij van Henry Tastman te New-York, in wiens dienst hij zeven jaar geweest was; vroeger behoorde hij een zekeren overste Baer in Mississippi en had hij daar eene vrouw en vier kinderen, waarvan een overleden is. Voor een som van 2500 dollars verkocht, werd hij naar New-Orleans gevoerd en heeft zijne vrouw en kinderen niet weergezien. Ten gevolge zijner onwetendheid met de behandeling der katoen werd hij reeds dadelijk bij zijne aankomst door Mr. Tastmans slavenopzichter mishandeld en gegeeseld; men legde hem op een baal katoen en hij ontving met een lederen riem van 200 tot 300 slagen. Eenmaal had de opzichter de spier van zijn regter arm laten doorsnijden en weder zamennaaijen, omdat hij zich tegen de straf oefening verzet had en, zoo als de opzichter zeide, hem de kracht uit zijn arm ontnomen moest worden. Na anderhalf jaar te New-Orleans geweest te zijn vlugtte hij naar de bosschen, vervolgd door den opzichter en een troep bulldoggen, welke hem spoedig vonden en zijn ligchaam aan flarden scheurden. De opzichter schoot hem met veertien hertenhagels in de heup. Acht dagen lang was hij bewusteloos. Vervolgens werd zijn rug met gloeiende ijzers gebrand en zijne beenen met geest van terpentijn, om hem voor zijne ontvlugting te straffen. Acht maanden droeg hij een ijzeren halsband en om elk been een ijzeren boei. Desniettemin, en ondanks men hem vrij streng bewaakte, vlugtte hij acht dagen na Kerstmis des nachts en verborg zich onder zaagsel en houtspaanders in een molen. Wederom werd hij vervolgd, doch de honden vonden zijn spoor niet. Daarna vlugtte hij naar het bosch. Om met zijn prop der algaten te worden moest hij telkens een schuilplaats op de boomen zoeken, doch vreesde die dieren minder dan de blanken. Ten vier uren des ochtends sloop hij naar de haven, waar kleurlingen, tot de bemanning van een naar Liverpool bestemd schip behorende, hem aan boord bragten en tusschen de katoenbalen verborgen; derwijze kwam hij te Liverpool aan, zonder dat de kapitein geweten had een weggelopen slaaf aan boord te hebben.

DUITSCHLAND.

WIENEN, 5 Maart. Men spreekt van eene uitgebreide zamenzweering, gesmeed door de oude Turksche partij tegen de voorstanders der hervorming, en van welke zamenzweering Reschid Pacha en de grootmeester der artillerie de eerste offers zouden zijn geweest. Andere plotselinge ziektegevallen van geheimzinnigen aard, waaraan de meeste hooge staatkundige personaadjes in Turkije lijdende zijn, doen vergiftiging vermoeden en worden in verband gebracht met het bedoelde complot. In de geschiedboeken van het Ottomannische rijk komt meer dan één voorbeeld voor van gebeurtenissen als die men schijnt te vrezen.

Volgende dépêche naar Cetinje, de hoofdstad van Montenegro, aan vorst Daniëlo gezonden: „Officiële berichten geven ons de overtuiging, dat talrijke benden uit Montenegro en Berdia aan de bewegingen in de Herzegowina daadwerkelijk deel nemen; gewapenderhand moedigen zij de Christelijke opstandelingen aan in hun verzet tegen de overheden van hun wettigen Soeverein en helpen hen. Die daden belasten Montenegro met een zware verantwoordelijkheid.” Die dépêche laat geen twijfel omstreeks Oostenrijks politiek in deze belangrijke kwestie.

Men spreekt van een aanstaande wijziging van het Weener kabinet. De minister van Koophandel, ridder von Fuggenburger, zou, naar men zegt, zijne post niet lang bekleeden, maar dien tegen een diplomatischen verwisselen; volgens anderen zou hij geheel tot het bijzonder leven terugkeeren. Men wijst den ridder Hock tot zijn eventueelen onvolger aan: deze, divisiechef bij het departement van Koophandel, heeft zich een grooten naam verworven als administrateur van de door hem gevoerde onderhandelingen, met andere staten ter zake van handel en tolregten.

